

Lektion 6 – Grammatik

A. Konjugation von Verben

a. Wiederholung von Konjugation regelmäßiger Verben (επανάληψη ομαλά ρήματα)

spielen	arbeiten (το θέμα τελειώνει σε t,d)	heißen (το θέμα τελειώνει σε s,ss,sch,ß,x,z)	klettern (-eln, -ern)
ich spiele	arbeite	heiße	klett(e)re
du spielst	arbeitest	heißt	kletterst
er,sie,es spielt	arbeitet	heißt	klettert
wir spielen	arbeiten	heißen	klettern
ihr spielt	arbeitet	heißt	klettert
sie, Sie spielen	arbeiten	heißen	klettern

b. Wiederholung von Konjugation von Hilfsverben (βοηθητικά ρήματα)

sein	haben
ich bin	ich habe
du bist	du hast
er,sie,es ist	er,sie,es hat
wir sind	wir haben
ihr seid	ihr habt
sie, Sie sind	sie, Sie haben

c. Wiederholung Konjugation unregelmäßiger Verben (επανάληψη ανώμαλα ρήματα)

e—i	e-ie	a—ä	nehmen!!!
ich esse	sehe	fahre	nehme
du isst	siehst	fährst	nimmst
er,sie,es isst	sieht	fährt	nimmt
wir essen	sehen	fahren	nehmen
ihr esst	seht	fahrt	nehmt
sie, Sie essen	sehen	fahren	nehmen

D1. KONJUGATION MODALVERBEN

können	dürfen	müssen
ich kann	ich darf	ich muss
du kannst	du darfst	du musst
er,sie,es kann	er,sie,es darf	er,sie, es muss
wir können	wir dürfen	wir müssen
ihr könnt	ihr dürft	ihr müsst
sie, Sie können	sie, Sie dürfen	sie, Sie müssen

D2. DIE MODALVERBEN IM SATZ

- Όταν υπάρχει μέσα στην πρόταση ένα Modalverb, τότε υπάρχει στο τέλος της πρότασης και ένα δεύτερο ρήμα σε μορφή απαρεμφάτου (τελικό απαρέμφατο: μπορώ να..., επιτρέπεται να..., πρέπει να.....).

- Το Modalverb στη β' θέση της πρότασης κλίνεται κανονικά, ενώ το απαρέμφατο στο τέλος της πρότασης είναι άκλιτο!

z.B. Ich kann sehr gut Gitarre spielen.

Du darfst heute ins Kino gehen.

Er muss am Nachmittag seine Hausaufgaben machen.

Er muss heute nicht früh aufstehen. [προσοχή στα χωριζόμενα ρήματα- στα απαρέμφατα το πρόθεμα δεν χωρίζεται!!!]

E1. Imperativ von Verben! (ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ)

Regelmäßige Verben	Hilfsverb sein	Hilfsverb haben
du spielst → spiel!	sei!	hab!
ihr spielt → spielt!	seid!	habt!
Sie spielen → spielen Sie!	sei(e)n Sie!	haben Sie!

e → i	e → ie	a → ä	nehmen
du triffst → triff!	du siehst → sieh!	du fährst → fahr!	nimm!
ihr trefft → trefft!	ihr seht → seht!	ihr fahrt → fahrt!	nehmt!
Sie treffen → treffen Sie!	Sie sehen → sehen Sie!	Sie fahren → fahren Sie!	nehmen Sie!

VORSICHT!

Η προστακτική σχηματίζεται σε τρία πρόσωπα, στο β' ενικό και β' πληθυντικό πρόσωπο και στον τύπο ευγενείας:

- Το β' ενικό πρόσωπο σχηματίζεται από το β' ενικό πρόσωπο, χωρίς την αντωνυμία και την κατάληξη.

z.B. Το ρήμα kommen στο β' ενικό είναι du kommst. Αφαιρούμε την κατάληξη –st και την προσωπική αντωνυμία και μένει komm!

Το ρήμα arbeiten στο β' ενικό είναι du arbeitest. Αφαιρούμε την κατάληξη –st και την προσωπική αντωνυμία και μένει arbeite!

- Στο β' πληθυντικό το ρήμα παραμένει όπως κλίνεται στο β' πληθυντικό του ενεστώτα και αφαιρούμε την προσωπική αντωνυμία.

z.B. Το ρήμα kommen στο β' πληθυντικό είναι ihr kommt. Αφαιρούμε την προσωπική αντωνυμία και μένει kommt!

Το ρήμα arbeiten στο β' πληθυντικό είναι ihr arbeitet. Αφαιρούμε την προσωπική αντωνυμία και μένει arbeitet!

- Στον τύπο ευγενείας αντιστρέφεται απλά το ρήμα με την προσωπική αντωνυμία και έτσι σχηματίζεται η προστακτική (α' θέση ρήμα, β' θέση πρόσωπο!!!)

z.B. Το ρήμα *kommen* στον τύπο ευγενείας είναι *Sie kommen*. Η προστακτική γίνεται *kommen Sie!*

Αντίστοιχα *arbeiten Sie!* κλπ.

- Τα ανώμαλα ρήματα που μετατρέπουν το *e* σε *i* και το *e* σε *ie* διατηρούν την αλλαγή στο β' ενικό της προστακτικής.

z.B. Το ρήμα *treffen* στο β' ενικό είναι *du triffst*. Προστακτική → *triff!*

Το ρήμα *sehen* στο β' ενικό είναι *du siehst*. Προστακτική → *sieh*

- Τα ανώμαλα ρήματα που μετατρέπουν το *a* σε *ä* δεν αλλάζουν στο β' ενικό της προστακτικής, δηλαδή δεν παίρνει Umlaut.

z.B. *du schläfst* → *schlaf!* *du fährst* → *fahr!*

(z.B. = zum Beispiel = για παράδειγμα)

F1. Trennbare Verben

- Τα χωριζόμενα ρήματα είναι σύνθετα ρήματα, τα οποία αποτελούνται από ένα πρόθεμα και το ρήμα και τα οποία όταν κλίνονται χωρίζονται.
- Προσοχή: δεν είναι όλα τα ρήματα χωριζόμενα! Π.χ. τα ρήματα που ξεκινάνε με το πρόθεμα *ver-*, *er-*, *zer-*, *be-*, *ge-* κλπ. δεν χωρίζονται!! (π.χ. *verstehen* = καταλαβαίνω, *erklären* = εξηγώ κλπ.)
- Τα χωριζόμενα ρήματα είναι ανώμαλα (εξαρτάται από το ρήμα, το οποίο αποτελεί το β' συνθετικό)
- Κλίνονται όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα

mitspielen (παίζω μαζί)	aufessen (τρώω όλο)	ansehen (κοιτάζω)	mitfahren (πηγαίνω μαζί – με όχημα)	mitnehmen (παίρνω μαζί)
<i>ich spiele mit</i>	<i>ich esse auf</i>	<i>ich sehe an</i>	<i>ich fahre mit</i>	<i>ich nehme mit</i>
<i>du spielst mit</i>	<i>du isst auf</i>	<i>du siehst an</i>	<i>du fährst mit</i>	<i>du nimmst mit</i>
<i>er,sie,es spielt mit</i>	<i>er,sie,es isst auf</i>	<i>er,sie,es sieht an</i>	<i>er,sie,es fährt mit</i>	<i>er,sie,es nimmt mit</i>
<i>wir spielen mit</i>	<i>wir essen auf</i>	<i>wir sehen an</i>	<i>wir fahren mit</i>	<i>wir nehmen mit</i>
<i>ihr spielt mit</i>	<i>ihr esst auf</i>	<i>ihr seht an</i>	<i>ihr fahrt mit</i>	<i>ihr nehmt mit</i>
<i>sie,Sie spielen mit</i>	<i>sie, Sie essen auf</i>	<i>sie, Sie sehen an</i>	<i>sie, Sie fahren mit</i>	<i>sie, Sie nehmen mit</i>

F2. Trennbare Verben im Satz

- Μέσα στην κύρια πρόταση χωρίζουμε το ρήμα από το πρόθεμα.
- Κλίνουμε το ρήμα κανονικά, το οποίο μπαίνει, όπως ξέρουμε, στη β' θέση (στην κύρια πρόταση και στις ερωτηματικές στην α' θέση), ενώ παίρνουμε το πρόθεμα και το βάζουμε στο τέλος της πρότασης.

z.B. *Ich kaufe im Supermarkt ein.* (= ψωνίζω στο σούπερ μάρκετ)
Kaufst du im Supermarkt **ein**? (=ψωνίζεις στο σούπερ μάρκετ;)

Das Kind **isst** sein Essen **auf**. (= το παιδί τρώει όλο του το φαΐ)
 Anna **sieht** sich den Film **an**. (= η Άννα βλέπει την ταινία)
 Stefan **fährt** mit seinen Eltern **mit**. (=ο Στέφαν πηγαίνει μαζί με τους γονείς του)
 Ich **nehme** meine Schultasche **mit**. (=παίρνω μαζί τη σχολική μου τσάντα)

- Εάν στην πρόταση έχουμε Modalverb, τότε βάζουμε το Modalverb στη β' θέση (α' θέση όταν πρόκειται για ερώτηση) και το χωριζόμενο ρήμα μπαίνει στο τέλος με τη μορφή απαρεμφάτου (δεν κλίνεται και δεν χωρίζεται από το πρόθεμά του).

z.B. Ich **darf mitspielen**. (μου επιτρέπουν να παίξω μαζί)
 Anna **kann** die Pizza allein **aufessen**. (= η Άννα μπορεί να φάει όλη την πίτσα μόνη της)
 Rosa **muss** heute früh **aufstehen**. (= η Ρόζα πρέπει να ξυπνήσει σήμερα νωρίς)
Darf ich **mitspielen**?
Kann Anna die Pizza allein **aufessen**? (=μπορεί η Άννα φάει ολόκληρη την πίτσα μόνη της;)

G. Komposita (Σύνθετα ουσιαστικά)

Ενώνοντας δύο ή περισσότερες λέξεις σχηματίζεται ένα σύνθετο ουσιαστικό.

Το τελευταίο συνθετικό της λέξης καθορίζει:

- τι άρθρο θα πάρει ολόκληρο το ουσιαστικό (αν είναι το τελευταίο συνθετικό αρσενικό, τότε ολόκληρη η λέξη θα πάρει το άρθρο der)
 z.B. die Schule + der Hof = der Schulhof, -"e
 der Fußball + die Mannschaft = die Fußballmannschaft, -en
 die Grammatik + das Buch = das Grammatikbuch, -"er
- πώς σχηματίζεται ο πληθυντικός ολόκληρης της λέξης
 z.B. der Raum → die Räume, der Schulraum → die Schulräume)

H. Possessivpronomen

a. Nominativ

Πρόσωπο	αρσενικό + ουδέτερο	θηλυκό + πληθυντικός
ich (μου)	mein	meine
du (σου)	dein	deine
er (του)	sein	seine
sie (της)	ihr	ihre
es (του)	sein	seine
wir (μας)	unser	unsere
ihr (σας)	euer	eure (!)
sie (τους)	ihr	ihre
Sie (Σας: όταν μιλάμε σε κάποιον και κάποιους στον πληθυντικό)	Ihr	Ihre

- Οι προσωπικές αντωνυμίες μπαίνουν πριν από ένα ουσιαστικό, αντικαθιστώντας το άρθρο.
Der Vater → mein Vater
Die Mutter → meine Mutter
Das Kind → mein Kind
- Για να επιλέξουμε ποια κτητική αντωνυμία θα χρησιμοποιήσουμε ρωτάμε (αυστηρά με αυτή τη σειρά!):
 - **Σε ποιον ανήκει;** Και ψάχνουμε να βρούμε στην κάθετη σειρά σε ποιο πρόσωπο αντιστοιχεί: δικό μου → mein, δικό σου → dein κλπ.
 - **Το ουσιαστικό που ακολουθεί είναι αρσενικό/ουδέτερο ή θηλυκό/πληθυντικός;** Επιλέγουμε την ανάλογη στήλη!

b. Akkusativ

Πρόσωπο	αρσενικό	ουδέτερο	θηλυκό + πληθυντικός
ich (μου)	meinen	mein	meine
du (σου)	deinen	dein	deine
er (του)	seinen	sein	seine
sie (της)	ihren	ihr	ihre
es (του)	seinen	sein	seine
wir (μας)	unsere(n)	unser	unsere
ihr (σας)	eure(n) (!)	euer	eure (!)
sie (τους)	ihren	ihr	ihre
Sie (Σας: όταν μιλάμε σε κάποιον και κάποιους στον πληθυντικό)	Ihren	Ihr	Ihre

Χρήση:

1. **Ονομαστική (NOMINATIV)** χρησιμοποιούμε για:
 - Το υποκείμενο
 - Κατηγορούμενο (με το βοηθητικό ρήμα sein = είμαι)
2. **Αιτιατική (AKKUSATIV)** χρησιμοποιούμε για:
 - Το αντικείμενο της πρότασης (άμεσο αντικείμενο – όταν έχουμε μεταβατικό ρήμα)

I. REFLEXIVE VERBEN (ΑΥΤΟΠΑΘΗ ΡΗΜΑΤΑ)

Τι πρέπει να ξέρετε:

- Αυτοπαθή ρήματα χρησιμοποιούνται κατά βάση στα Γερμανικά, όταν το υποκείμενο και το αντικείμενο του ρήματος ταυτίζονται.
- Τα αυτοπαθή ρήματα συντάσσονται με αυτοπαθείς αντωνυμίες (στην αιτιατική ή τη δοτική) [εδώ θα ασχοληθούμε μόνο με την αιτιατική!!!]

Παράδειγμα:

sich freuen = χαίρομαι	sich waschen = πλένομαι
ich freue mich	ich wasche mich
du freust dich	du wäscht dich
er,sie,es freut sich	er,sie,es wäscht sich
wir freuen uns	wir waschen uns
ihr freut euch	ihr wascht euch
sie, Sie freuen sich	sie, Sie waschen sich

- Αφού οι αυτοπαθείς αντωνυμίες εξαρτώνται από το υποκείμενο, πρέπει να ταυτίζεται το πρόσωπο της αυτοπαθούς αντωνυμίας με το πρόσωπο που προσδιορίζεται από την προσωπική αντωνυμία.